

Ὁ Τ. Πρόδρομος βαπτίζων.

«Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε...»^(*)

«Πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον»

Α΄.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

ΧΜΕΡΟΝ ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ καὶ ἐνδεδυμένη τὰ λαμπρὰ ἰμάτια Αὐτῆς, μᾶς προτρώνει νὰ δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου,

«ὕπερ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»¹.

Αὐτὴ ἡ προτροπὴ ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην τοῦ φωτισμοῦ μας ἀπὸ τὴν Θεῖαν Χάριν, προκειμένου νὰ αἰσθανθοῦμε, ὅτι σήμερον ἐκπληρώνεται ἡ προφητικὴ ὑπόσχεσις:

«Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε Φῶς Μέγα»².

Αὐτὸ τὸ «**Μέγα Φῶς**» εἶναι ὁ Κύριός μας καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τὸν Ὅποιον

«κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς»³.

Ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἡ Ἐκκλησία μας, κατὰ τὴν φωτοφόρον αὐτὴν Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, δέεται καὶ ἱκετεύει τὸν θεῖον Παράκλητον νὰ καταπέμψῃ εἰς τὸν κόσμον τῆς συγχύσεως καὶ τοῦ σκότους *«φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας»*, προκειμένου νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τὸ Πρόσωπον τοῦ Κυρίου μας ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή, ἡ Χάρις καὶ ἡ Σωτηρία.

Β΄.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΤΟ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΝ *«σκότος»*, τὸ ὅποιον μᾶς ἀπειλεῖ, κυριεῦει πρωτίστως τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ κατόπιν ἀπλώνεται εἰς τὸν κοινωνικὸν μας περίγυρον καὶ μεταβάλλει τοῦτον εἰς μίαν *«Βαβέλ»*.

Πηγὴ αὐτοῦ τοῦ *«σκότους»* εἶναι, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον, *«ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου»⁴*, δηλαδὴ ὁ σατανᾶς, ὁ ὁποῖος σκοτίζει τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ μὴ λάμψῃ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν *«ὁ φωτισμὸς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ»⁴*.

Καὶ τοὺς τραγικοὺς καρποὺς αὐτοῦ τοῦ *«σκότους»* ἐγενῆθη ἡ ἀνθρωπότης διὰ πολλοστὴν φορὰν καὶ τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Τοιουτοτρόπως, ὁ κόσμος ἀποτελεῖ τὸ θέατρον, ὅπου διεξάγεται ἀενάως ἡ σκληροτάτη μάχη μεταξὺ τοῦ θείου Φωτὸς καὶ τοῦ σατανικοῦ Σκότους.

Γ΄.

Ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ὁμήγουρις·

ΚΑΤΑ τὴν Ἑορτὴν αὐτὴν τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Χάριτος, ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία μας ἀπευθύνει πρὸς τὸν κόσμον καὶ πάλιν μῆνυμα Ἐλπίδος καὶ Εἰρήνης καὶ Παραμυθίας:

«Ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία»⁵.

«Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε»⁶!...

Ἐὰν εὐρισκώμεθα εἰς κοινωνίαν μὲ τὸν Θεόν, ἀποστρεφόμενοι τὰ ἔργα τοῦ «σκότους»· ἐπίσης, ἐὰν εὐρισκώμεθα εἰς κοινωνίαν μεταξύ μας, ἐναγκαλιζόμενοι τὰ ἔργα τοῦ «φωτὸς»· τότε, θὰ εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τέκνα τοῦ Φωτὸς.

Καὶ «πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον»⁷· νικᾷ τὸ πολύμορφον «σκότος» τοῦ σατανᾶ, τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀπογνώσεως, τῆς ταραχῆς, τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς δυστυχίας.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, ἐργαζομένη ἀνυστάκτως διὰ τὴν ἐορτολογικὴν ἐπανάνωσιν τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι διεσπάρθησαν δυστυχῶς κατὰ τὸ ἔτος 1924 ἐξ αἰτίας τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εὐχεται διὰ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ὅλων τῶν ἀνθρώπων «εἰς τὸ θαυμαστὸν φῶς»⁸ τοῦ Ζώντος Θεοῦ.

Εἶθε ἡ εὐλογία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι καὶ ἐφέτος δαμιλῆς εἰς τὴν εὐσεβῆ Πατρίδα μας, νὰ φωτίζη δὲ καὶ καθοδηγῇ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς Ἀρχοντας τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους μας, ὥστε νὰ πορεύωνται «ἐν τῷ φωτὶ»⁹ καὶ νὰ ἐργάζωνται ἐπιτυχῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν!

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ.306/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2002, σελ. 106-107.

■ Ἐξεφωνήθη τὴν 6.1.2002 ἐκ. ἡμ., ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, κατὰ τὸν ἐορτασμὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων εἰς Νέα Παλάτια Ἀττικῆς.

1. Ἀκολουθία Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, «Εἰρηνικά...».
2. Ματθ. δ' 16· Ἦσ. μβ' 7.
3. Κολασ. β' 9.
4. Βλ. Β' Κορινθ. δ' 4.
5. Α' Ἰωάν. α' 5.
6. Ἐφεσ. ε' 8.
7. Α' Ἰωάν. ε' 4.
8. Βλ. Α' Πέτρ. β' 9.
9. Α' Ἰωάν. α' 7.